

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy óra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A valuta a — béke.

Nagybecskerek, Április 22.

(—) Ritka érdekes és új helyzete lesz a napokban összeülő országgyűlésnek. Megszavazza a valuta rendezéséhez szükséges javaslatokat, és véget fog vetni a papirpénz kényszerítő forgalmának egyszer s mindenkorra. Az indemnitás meghosszabbítása bizonyosra vehető, és így erre a fontos javaslatra nyugodtan lehet várni az újra meginduló költségvetési viták esetleges torturái dacára is.

Mert hogy a költségvetési tárgyalás további folyamán is kelletlen és fölösleges viták lesznek, az már abból a körülményből is világosnak tetszik, hogy az eilenzék még mindig nem hajlandó annak venni a budget megszavazás jogát, a mi tulajdonképpen: a szabadság legelső garanciájának. Innen van, hogy évről-évre ismétlődik a komédia és az eilenzék, ha már nem akadályozhatja meg teljesen a budget megszavazását, legalább hátráltatja és minden érthető ok nélkül hozza abba a helyzetbe a kormányzatot, hogy a mult évi költségvetés keretében maradványos kiskorússági intézkedéseket kénytelen tenni akkor, midőn a mult évi költségvetés

keretében utólagos jóváhagyás reményében eszközli túlküldésait.

Pedig minő nagy konszolidációra van szükségünk; a valutarendezés óriási művelete mellett, midőn az a sok összevásárolni való arany anynyira félénk helyen van, hogy a parlamenti életnek a legnyugodtabb tükröt kell mutatnia, hogy a bizalom megközelítse azt a kolosszális értékű vásárt, mely a papirpénz-uralom megdöntésére szükséges.

És itt áll elő az a fontos föltevés, hogy ha a két állam kormánya teljes nyugodtsággal megy bele a valutarendezés nagyfontosságú műveletébe, akkor bizonyára az általános béke erős garanciájának is fönn kell forogni a külügyi kormányzat révén, mert állandó békére való kilátás nélkül egyáltalán még gondolni se lehetne erre a korszakot alkotó pénzügyi műveletre. Olyan pénzkirályok, mint a kiktől e művelet keresztülvitele függ, egy pillanatra se kockáztatnák millióikat, ha ilyen oldalról megnyugtatta nem lennének.

Nagy titkát árulja el tehát a külpolitikai helyzetnek a valutarendezés lehetősége és kétségtelenül demonstrálja, hogy a közép-európai szövetségtől távol áll minden támadó poli-

tikai célzat, nem kívánván még ma se egyéb sulyát adni a szövetség erejének, mint a békefontartás fogalmának betartását, mely a szerződés megkötése pillanatában is egyedül lebegett a hármasszövetség vezető politikusai előtt.

Ez a nagy kettős értéke van hát a két állam nagy pénzügyi reformjának és Magyarország népe még nyugodtabban gondolhat most már a millennium-ünnepére, mert körülbelül biztosítékát láthatja annak, hogy szelid, békés korszak fog kedvezni az ezer esztendő világraszóló nagy ünnepeinek . . .

Az elkeresztelések. Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi minisztert — mint lapunknak írják — csütörtökön a képviselőházban többen meginterpelláltak magánúton az elkeresztelések ügyében. A miniszter kijelentette, hogy a Rómában időző hercegprimástól e tekintetben táviratilag kért fölvilágosítást. A hercegprimás egy hosszú sürgönyben tudatta vele az eredményt, melyet ugyan még most nem hozhat nyilvánosságra, de annyit mondhat, hogy a pápával folytatott tárgyalások eredménye igen kielégítő. E tárgyban különben a költségvetési vita befejezése után fog nyilatkozni.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Művész hóbort.

(Egy modell története.)

Lehorgasztott fejjel, bámész tekintettel nézi a diványon ülő festő a szőnyegnek kopásig tiport virágait.

Előtte áll kék, bő, redős hálóköntösben egy szépség ki beszél:

— Barátom! hát minek is hívtál, ha még eltartani sem tudsz? Volt nekem elég jó dolgom a meczénásodnál. Igaz, hogy nem szerettem, de a mi a kényelmet, fényt, uri életet illeti, abban nem volt hiány. Te ígértél mindent, csak veled menjek. S én mentem utánad, mert szívelhettelek. S most itt állunk. Van kedvesed; de nincs meczénásod, de még munkád se! Ja, édes barátom, én nem fogok koplalni melletted. Megyek egy házzal tovább. Elismerem, hogy szép képeket tudsz festeni, de mi haszna, ha nem veszik. Igaz, nekem a csókod édesebb, mint a másé, de a kenyered — az szárazabb és keserűbb.

A festő csak integetett a fejével; karjai val letámaszkodott a térdeire, még mélyebbre horgasztotta a fejét és sóhajtott.

— Édesem! határozottam. A lakásomat se fizetted ki. Egy hónap óta se ruhát, de költőpénzt sem adsz. Ha tiednek tartod testem és lelkem, úgy gondoskodjál illően rólam, különben megyek.

— Légy türelemmel angyalom, kaptam ma egy megrendelést, veszünk föl előleget.

Csak ne menj! Ne gyötörj folyton. Tudod, ha te nem vagy az enyém, úgy az én életem nem élet. Szemeim a te látásodhoz szoktak. Csak a te pillantásodban találok vigasztaló nyugovást. Ugy-e nem fogsz elmenni? Ugy-e nem?!

Odahajolt a leányhoz, a divánra vonta és megcsókolta egyszer, kétszer, tizszer is és folyton csak azt hajtotta: ugy-e nem fogsz elmenni? ugy-e nem hagysz magamra?!

A leány hagyta csókolni arcát; ki se pirult tőle, oda se dőlt a férfi vállára.

Nem okozott az ilyen dolog már neki gyönyörűséget.

Lefejtette derekáról a festő karját és mintha semmi sem történt volna, megkérdezte tőle, miféle megrendelést kapott.

— Másodkézből jutottam hozzá. A műárus rendelt meg valami falusi kápolna számára egy fájdalmas Madonnát. Nem is tudom, kié lesz. — Nem vagyok rá kíváncsi. De ha éppen akarod édes —

— Nem épen. Sürgetőbb az előleg. Tudod, az előleg.

— Meg lesz aranyom, csak türelem.

Érzékeny bucsut vett a leánytól, ki megint hidegen fogadta ölelését és csókját — s kalapját véve elsietett.

A leány cigarettára gyujtott, végig hentergett a kereveten és a szálló füstbe fujta granddatát,

— Már három levelet is irtam a bárómnak, hogy vegyen vissza. Örömmel ráznám le a nyakamról ezt a fiut, a ki elég szép és jó, de koldus a nyavalás. A turbékolásból pedig nem élek meg.

A báró uglátszik hajthatatlan. Nem bocsátja meg, hogy faképnél hagytam a festője kedveért.

Csak találkozhatnám vele! Bármily boszus volt is néha rám bő költekezésemért, kibékült, ha látott.

Valami módot kell keresnem, hogy beszélhessek vele . . .

Az ajtó hirtelenül kinyílt . . .

— Aranyom itt maradt a botom, bocsáss, hogy zavarlak.

A leány kissé meghökkent, de a cigarettafüstbe takarta zavarát.

— Apropos! van egy cigaretted a számomra?

A feketeharisnyás lábával mutatott az asztal felé, a hol néhány cigaretta hevert.

A festő oda térdelt a lány mellé rágyujtott a cigarettájáról és elment.

Nemsokára kopogtak ajtaján.

A műárus maga jött el és odatette az előleget az asztalra.

— Mondja csak uram, kié lesz az a kép?

— A Torda báróé.

A leány felugrott s majdnem felujongott e név hallatára.

Olyan Mefisztó-arcot vágott a hir hallatára, melyen a káröröm, a guny egyszerre toladott elő.

— Lala tudja, kinek fogja festeni a képet?

— Még nem.

— Akar nekem egy szivességet tenni? Végtelenül lekötelez.

— Kérem.

— Ne mondja meg neki, hogy Torda

A valuta. Bécsből jelentik, hogy Wekerle Sándor pénzügyminiszter 21-én délelőtt Bauer igazgatót fogadta s ezután több órán át egyedül dolgozott. Minekutána Láng államtitkár, Enyedi miniszteri tanácsos és Gruber dr. titkár a magyar miniszterium épületében délelőtt több órán át a szövegezési munkákat elvégezték, a két pénzügyminiszter délután 6 óráig folytatta az értekezéseket, melyekben a törvényhozás elé terjesztendő javaslatokat illetőleg megtörtént a végleges megállapodás. — Az osztrák-magyar bank előkészítő bizottsága tegnap, tanácsa pedig ma foglalkozott a két kormány ajánlataival és hozzájárultak az alapszabályoknak, különösen a 87. §-nak módosításához és elfogadták azon javaslatot is, hogy az arany ágióból eredő nyereség ne kizárólag a jegybank javára essék. Minthogy ezek szerint a két kormány kivánságának eleget tettek, a bank képviselőit már holnapra meghívták a két pénzügyminiszterrel folytatandó tárgyalásokra, melyek ezuttal már hivatalos jellegűek lesznek. E tárgyalások befejezése után következnek a tárgyalások a pénzcsoporttal. Szombaton Wekerle pénzügyminiszter már valószínűleg visszatérhet Budapestre.

367. §.

(Bűnügyi történet.)

Mikor a kicsike már egész biztos volt a felől, hogy apa nincs otthon, besurrant az irodájába, kikeresett egy barnakötésű könyvet és roppant erősen bele-mélyedt.

Vagy másfél óra kellett hozzá, míg kiböngészte, a mit keresett. Piczi fehér ujját odabökte a keresett helyre és sokszor elolvasta.

Rettenetesen csalódik, a ki azt hiszi, hogy talán valamelyes tiltott pikáns könyv volt az, a mit a kis-asszony olyan kíváncsian olvasott. Regény volt, az igaz, sőt nem is egy regény; egész sorozat regény és dráma egyszerű kerete. Régen íródott, vagy 10 éve, de még mindig olvassák, még az ifju, a jókedvű jogászok is. Az írója is él, — derék kegyelmes ur; Csémegi Károly a neve.

A kis lány már tizedszer olvasta el.

367. §.

„Vétséget követ el és hat hónapig terjedő fogház-zal büntetendő, a ki másnak tulajdonát képező ingó dolgot, ha véletlenségből, vagy tévedésből birtalatába jutott, — jogtalanul elsajátítja.“

báróé lesz a kép. Mondjon más nevet, a mit akar, igen.

— Lehet.

— Nagyon kérem. Lássá igen furcsa természet ez az én Lalám. Képes lenne visszautasítani a munkát. Hiszen tudja, minő viszonyban van most a báróval. Ugye nem fog szólni édes jó Mayer.

Hamiskásan rá mosolygott, megsimogatta csiklandós puha ujjával a vén modellbuvár kiborotvált ajkát.

— Meg lesz, meg lesz; nyugodt lehet, szép kisasszony.

Müértő szemeit lassu tempóban végig-sétáltatta a tejszinü arcztól le a fekete harisnyáig s ott még lassabb pillantással a formás bokáig; aztán megcsókolta cse-megő kéjencsággal a bársonyt szégyenítő kacsókat és elragadtatásában megduplázta az előleget s reményekkel felpuskaporozva hátrált ki az ajtón — viszontlátásig.

— Vén számár — dudolja örömtől ujjongó trillával a meglegedett Bébé.

Ugy lesz, ahogy legelőször megvillant az én okos eszemben. A báró látni fog s nem állhat ellen szemeimnek.

Egy szomorú esdő arczu, fájdalmas kife-jezésű Madonnát fog viszontlátni, akinek könyörgő szemei a szívéhez appellálnak.

*

— Itt volt a műáros. Dicsérte ecsetedet. Itt hagyta az előleget és pedig elég busá-san. Lássad.

— Meg vagy aranyom elégedve. Rendel-kezzél velem.

— Köszönöm édesem!

Most a Bébé vonta Lala fejét a keblén dudorodó ruhadarabok közé, ő csókolta meg

— Ez az. Ennek kell lennie, fut keresztül. „Má-snak tulajdonát“, ez a más én vagyok; „véletlenség-ből“, no nem épen véletlenségből vitte bizony el. „Tévedésből.“ Abból sem. Szándékosan, az bizonyos.

Letette a könyvet és elgondolkozott. Hát igazán olyan nagy vétket követett el az a bolondos fiu, hogy elvette a csipke-zsebkendőjét? Emléket kért tőle, nem adott. Miért is adott volna? Minek való ez az emlék! Hisz láthatja mindennap, beszélhet vele elégszer. De ő makacsodott. Neki emlék kell. Hadd hordozhassa a szíve fölött. Hadd érezze meg az a lány, könnyű, finom kis kézimunka, melyet az ő fe-hér ujjai készítettek, mint dobog a szíve, csak ő érette. És hadd csókolhassa meg titkon, sokszor, igen sokszor, a mikor csak eszébe jut.

Nem kapott, hát ellopta. De a lopás nagy bűn. És a kicsike tudja, hisz az apja a §-ok embere, hogy a lopás megszegyenítő, rut dolog.

De büntetés nélkül még sem maradhat. A vádolt az elcsenést tagadja, fölvilágositást nem ad, csak a bajuszt pödrí hamiskásan.

Neki pedig, ha törik szakad, ha apa megharagszik is, ha akármí lesz, ha per útján, meg kell tudnia, hogy — igazán a szíve fölött viseli-e a kendőt? ...

*

És mikor az apa hazajön, piruló arczezal lép elé és csókolni való komolysággal kezdi:

— Apa, adok neked egy pört.

HIREK.

— **Városi közgyűlési sorrend.** Nagy-Becskek r. t. város képviselő-testületének 1892. évi április hó 25-én délután 3 órakor tartandó közgyűlésének tárgysorozata a kö-vetkező: 1. Főispán ur ő méltóságának f. évi április hó 4-én 480. szám alatt kelt ren-delete, melyben a város felhívatik, hogy a felsőmuzslyai telepítvényen építendő ovodára megszavazott 1000 forintnyi összeg folyóvá tétessék. 2. Torontálmegye közigazgatási bizottságának folyó évi április 4-én 1789. szám alatt kelt rendelete, melylyel a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszte-riumnak folyó évi április 7-én 1719. sz. a. kelt községi iskola 1890/91-iki tanév isko-lai számadására vonatkozó leirata a város-sal közöltetik. 3. A vármegye alispáni hi-vatalának folyó évi 5708. szám alatt kelt rendelete, melylyel a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak folyó évi február hó 6-án 2467. szám alatt kelt le-irata a várossal közöltetik, és városunk

utasítottatik, hogy a főgymnáziumnál még egy tanerőt alkalmazzunk és az intézet közelében két tantermet béreljen. 4. Az al-ispáni hivatalnak folyó évi 6997. szám alatt kelt rendelete, melylyel a nm. m. kir. ke-reskedelemügyi miniszteriumnak folyó évi február hó 13-án 99. sz. a. az állási hely-pénzszedésről szóló szabályrendeletünk tár-gyában kelt leirata a várossal közöltetik. 5. Az alispáni hivatalnak folyó évi márczius hó 28-án 11975. sz. a. kelt rendelete, mely-lyel a nm. m. kir. belügyminiszteriumnak f. évi február hó 10-én 95048. 1891. sz. a. a 4-ik gyógyszerár tárgyában kelt leirata a várossal közöltetik. 6. Torontál vármegye törvényhatósági bizottságának folyó évi 274. sz. közgyűlési határozata az itt felállítandó selyemgubó beváltási raktár tárgyában. 7. Ugyanannak folyó évi 276. szám alatt hoz-zott közgyűlési határozata a Rezsó laktanya szomszedságában levő vármegyei epreskert-nek átengedése tárgyában. 8. Ugyanannak 298. szám alatt hozott határozata az itt felállítandó állami polg. iskola tárgyában. 9. Ugyanannak folyó évi 318. sz. határozata Dimitrievics György I. tanácsnok 1861. és 1862-ik évi szolgálata nyugdíj igényébe való beszámíthatása iránt. 10. Ugyanannak f. évi 324. sz. a. hozott határozata a Ferencz József-téren létesítendő ártézi kut felszerel-vényei tárgyában. 11. A városi polgármester hivatalos jelentése és illetve véleményes ja-vaslata a városunkban felállítani tervezett állami óvónő képezde tárgyában. 12. A v. polgármester hivatalos jelentése, melylyel a folyó évi 39-ik számú közgyűlési határo-zattal kimenesztett küldöttség véleményes jelentését a tervezett új utca tárgyában betérjeszti. 13. A v. polgármester hivatalos jelentése, melynek kapcsolatban a kis hid helyének megállapítása tárgyában kimenesz-tett küldöttség véleményes javaslatát betér-jeszti. 14. Ugyanannak hivatalos jelentése, illetve javaslata egy hivatalos helyiségnek a városi mérnöki hivatal részére a városházi épületben való berendezése iránt. 15. A v. tanácsnak f. évi 81. sz. a. hozott határo-zata a felsőmuzslyai telepítvényen eszközlendő gyógykezelés tárgyában. 16. A v. tanács, mint iparhatóság elfogadás végett betérjeszti a bér-kocsi-iparról szóló módosított szabályrende-letet. 17. A városi polgármester betérjeszti a „Németnegyed“-beli három tagos földbirto-kos gazdasági szövetkezetének 7793/891. sz. a. kérvényére kimenesztett küldöttség

a boldogságos nevető száját, amitől az a hóborstos festő egészen átszellemülve kiál-tott fel:

— Igy tudok dolgozni, ha rám csókolod az ihletet. Megyek modell után és ...

— Megállj fiam! Minek költekeznél mo-dellre, nem találnál te közelebb is?

Egy pillanatra egymás szemébe néztek. A leány szeme leverte Lalláét. Az szem-lesütve koczkáztatta meg a megjegyzést:

— Bébé! Talán még sem lehet?!

— De én nagyon szeretném. Ugye meg-teszi az én Lalám?

Nem lehetett ellent állani.

Átfogta a festő nyakát, összedugták a fejüket a nagy tükör előtt s Bébé csinálta a fájdalomtól epedő Madonna-arczot.

A Lala egy-egy forró párazatu csókkal meg-megkorrigálta a nedves ajkakat s végre is megállapodtak egy sikerült arczkifejezés-nél, melyet többször elpróbáltak egymás után. ...

*

Torda báró könyvtárában a plébános, s a báró néhány barátja leste a kép kicsoma-golását.

Lassan, vigyázva emelték ki a nagy ké-pet a ládából és óvatosan támasztották egyik könyvszekrényhez.

A kép hatása leirhatatlan volt.

A plébános ájtatos megindulással bámulta a képet. Szó se jött ajkára.

A báró majd leszédült székéről.

Tekintete talákozott egyik barátja pil-lantásával, a ki zavarában nem tudta mit tegyen.

Ott állott előttük Bébé arczképe.

A báró kékre harapdálta a szájszélét, de meglepetését igyekezett elpalástolni. Majd hirtelen a plébános urnak megizente, hogy a képet megtartja s a kápolna számára ujat festet, mert ez nem tetszik neki:

Majdnem belebolondult a gondolatba, hogy miként jutott ő ehhez a képhez.

Érezte, hogy látnia kell azt a Bébét, mert régi szenvedélye elementáris erővel ujult föl ismét.

Rövid uton hívatta a műárust, a ki el-mondott annyit a kép történetéből, a meny-nyit tudott.

De az nem vetett elég világot a dologra.

Napjában többször órákig elnézte azt az esdő, fájdalmas arczot, mely szépen tudott könyörögni könyes szemeivel: bocsáss meg!

Nem telt bele két nap s a festő fészke üresen maradt.

A madár visszaköltözött a báróhoz.

Egy szó, egy betű se maradt neki vigass-talásul.

A műáros végre is felvilágosította a festőt.

Szegény Lala kétségbe volt esve.

Elment a báróhoz s követelte Bébét.

Kinevette.

Kérte a képet.

Elutasították.

Vigasztalhatatlan lett. Ecsetét, füstékeit elhajigálta; nem dolgozott egy vonást se.

Napokig elült a szobájában, melyben bol-dog, napokat élt.

Óráról órára érezte, hogy nem tud élni a nélkül a lány nélkül.

Hiába akarta látni, nem jutott hozzá.

Legalább a képet szerette volna még egy-szer megnézni, melynél szebbet soha sem

véleményes javaslatát. 18. A városi rendőrkapitány kérvénye a rendőrlégénység állományának azonnali felemelése iránt. 19. A gazdasági bizottság véleményes javaslata a „Kisfaludy“ utca kiköveztetése iránt. 20. Ugyanannak véleményes javaslata a Korvin és Brankovits utca szabályozása iránt. 21. A városi mérnök betérjeszi a honvédlaktanyában teljesített bádgosmunkák felletti kereseti kimutatást. 22. Özv. Rizner Anna kérvénye néh. Rizner József volt vághídi ör után a halotti negyed kiutalványozása iránt. 23. Dimitrievits György tanácsnok kérvénye 2 havi szabadságidő engedélyezése iránt. 24. A zilahi Veselényi szoborbizottság kérvénye adományok gyűjtése iránt. 25. Az óbecsei evang. hitközség kérvénye templomépítési célra adomány megszavazása iránt. 26. A magyar történelmi társulat kérvénye, hogy városunk a társulatba mint alapító tag belépjen. És a netán még beérkezendő ügyek. Nagybecskereken, 1892. évi április hó 21-én.

Krsztics János, polgármester.

— **Sz. Prielle Cornélia**, a kitünő művész, a ki három estére terjedő vendégszereplése alatt bizonyára feledhetlen nyomokat hagyott a közönség körében, ma reggel távozott el városunkból. A tegnapi nap folyamán a művésznőt, a ki itt léte egész idején pompás kedvében, s viruló egészségben volt, számosan keresték fel ismerősei és barátai közül, a kik előtt nagy dicsérettel és hálával emlékezett meg Nagybecskerek város lelkes közönségéről, s elmesélte, hogy minő jó emlékekben él a város, mely ifjúsága legfényesebb, legragyogóbb napjaira emlékezteti. Azoknak, a kik a viszontlátás reményével bucsuztak el tőle, búsan felelte, hogy alig hiszi, hogy élete hátralevő napjai alatt alkalma nyílne még, hogy a város szívélyes közönségét viszontlássa. Vendégszereplési körútját e fellépéseivel körülbelül befejezte s elbucuzott mindazon városok közönségétől, a melyek szívének oly drágák. A művésznő elutazása előtt is kérte kísérőit, hogy a város közönsége előtt igaz köszönetét és háláját tolmácsolják.

festett — s aztán nem tudta maga sem, mit fog cselekedni.

Addig leskelődött a kastély körül, míg egyszer megtudta, hogy a báró látogatóba ment.

Jó borralalóval megvesztegette a cselédeket s azok megmutatták neki nagy titokban a remekművet.

Sirt mikor meglátta, odarogyott eléje, meg akarta csókolni, de elvonták onnan. Érszakoskodott s a dulakodás közben előrántotta revolverét.

A cselédek szétfutottak s a festő föbelötte magát, nekiesett a nagykép vásznának s oda csókolta véres csókját a szüzen festett kebel havára. . . .

Bébé nem maradhatott tovább a házban. Megmondták neki, hogy hova kergette azt a jó lelket s mint dobott egy életet saját jólétének áldozatául martaléknak a halál torkába; azután mennie kellett, a nélkül, hogy akár a bárót, akár a festőt láthatta volna.

Egy ideig nem látták, de később leeresztett hajjal, két redős lebernyeggel a fején, fájdalmas arccal — épen mint a képen volt — a festők küszöbére ült, ma itt, holnap ott és szüntelen mosolyogva kinálta magát — Madonna-modellnek. Ha a Lala műterméhez jutott, egész napon át suttogott be a kulcslyukon szerelmes áradásokat, míg végre is kimerülve szunnyadt el a küszöbön.

Azóta is Madonnának hívják.

Ujlaki Géza.

— **F. Hegyi Aranka**, a népszínház bájos primadonnája, a kinek megérkezése a mai napra volt jelezve, a közbejött akadályok miatt csak holnap érkezik meg, s még ez estén fellép legjobb szerepeinek egyikében, a „Czigánybáró“ Szaffijában, melyet a népszínházban ő kreált. Ezenkívül még kétszer lép fel. Vasárnap a „Madarász“ban és hétfőn a legújabb szerepében, a „Kis molnárné“ fejedelmében, amikor vele együtt a színtársulat is elbucuzik a közönségtől. — A művésznő szombaton valószínűleg a kaszinó-estélyen is részt vesz.

— **Bethlen András gróf Temesvárott.** Bethlen András gróf, földművelésügyi miniszter a tegnapi napot Temesvárott töltötte, a hol a vadászterdei kincstári birtokot szemlélte meg. A szemle végeztével meglátogatta Deseffy Sándor püspököt, este pedig a Molnár Viktor főispán által rendezett fényes estélyen vett részt, melyen Fejér Miklós államtitkár és a miniszter kiserete is megjelent. Az éjet a miniszter vasuti szalonkocsijában töltötte, s reggel tovább utazott Lugosra, hogy folytassa nagyfontosságú tanulmányutját, mely a közép birtokos osztály emelését és fellendítését célozza.

— **A koronázási évforduló és Temesvár.** Temesvár szab. kir. város közönsége mint sok másban, úgy a koronázási ünnepély megünneplésében is elől jár a vidéki városok között. A város már is készül megünnepleni I. Ferencz József király Ö. Felsége megkoronázásának 25-ik évfordulóját. Ez ügyben tegnap délelőtt értekezlet tartottak Telbisz Karoly dr. kir. tanácsos, polgármester irodájában. A értekezleten résztvettek: Jankovich Miklós kir. tanácsos, Menczer Rezső főmérnök, Baader Henrik, a közuti vaspálya igazgatója, Tedeschi Janos keresk. tanácsos, Stefanovits Sándor dr. városi főorvos és Vest Ede lovag, takarékpénztári igazgató. Az értekezleten abban állapodtak meg, hogy a legközelebbi (hétfői) városi közgyűlésen indítványozni fogják, miszerint a koronázási ünnepély programjának kidolgozása végett bizottságot küldjenek ki. A legutóbbi királylátogatás emlékére leföstetik Ö. Felsége életnagyságu arczképét, s azt a koronázási évforduló napján, f. évi jun. hó 8-án leplezik le a városi tanácsteremben.

— **Zóna-regény.** Mosolygó menyecske csókolgatja a férj komoly arczát:

— Te drága. Imádlak. Délfelé számolgom a perczeket s ha megkésél, szívdobogást kapok. Ah, hiszen köhögsz. Itthon kell maradnod, édes, főzetek herbatéát.

— Hagyjuk. A kaszinóban várnak. . . . Sok a gondom. Beszéljünk kurtán, mennyibe kerül a tavaszi ruhája?

— **Adományok templomépítésre.** Valak any község katolikus hívei templomhiányában a távolos Ó Besenyő község szentegyházába járnak s így a község mintegy 1800 katolikus lakosainak gyermekei vallásoktatás nélkül nevelkednek fel. Ezen a bajon segitendő a polgárság az előjárósággal egyetemben gyűjtést indított templom- és iskolaépítés céljából, melyre szépen gyűlnek az adományok, de még mindig nem úgy, mint óhajtott lenne. Az adakozók névsorában eddig ott van: József főherceg 100 frttal, Mária Valéria főhercegnő 100 frttal, Zichy Ágost gróf és neje 300 frttal, Battyány Géza gróf 150 frttal, Csekonic Endre gróf 100 frttal, San Markó hercegnő 100 frttal, Budapest főváros 50 frttal, gróf Wimpfen Siegfried 20,000 darab téglát adományozott a nemes célra.

— **Borzasztó babona.** Csak a napokban volt szó arról, hogy egy délmagyarországi községben néhány babonás legény megcsönkította a sirokban nyugvó holttesteket s most megint egy eféle undorító esetről értesítenek. Homoliczán történt a dolog. Még tavaly elhantolták az ottani görög-katolikus temetőben Baracs Mihály holttestét. Nagyszombaton felszántva találták a

sirt, szélen egy hulla volt fő nélkül. A megcsönkított holttest a Baracs Mihályé volt. A csendőrség nyomozni kezdett s csakhamar kézrekerült a tett elkövetője. Egy oláh parasztot, Petrov Alexát, hűtlenül faképnél hagyta felesége. Az oláh sóvárgott a menyecske után, de hiába, az asszony mással élte világát. Mikor már majdnem elepedt a nagy szerelemben, akkor került hozzá a falu külön kuruzslója (minden délvidéki falunak van ilyen boszorkánya) s azt tanácsolta a boldogtalan férjnek, hogy vágja le egy hulla fejét, főzze ki háromszor s aztán assa el a házban. Biztosan visszajő így a hűtlen asszony. A jámbor oláh teljesítette is ezt a vad babonát. Az asszony persze nem ment vissza, hanem a férjet átadták a pancsovai kir. ügyésznek.

— **Kossuth Lajos állapota** nem aggasztó. Az arczreuma régóta visszatérő baja Kossuthnak. Sok kellemetlenséggel jár, de azért sohasem gátolja meg az aggyant szokott életmódjában és foglalkozásában. Helfy Ignác országgyűlési képviselő csak a napokban kapott levelet Kossuthtól s a nagy hazafi ebben is teljes megalégedéssel ír egészségi állapotáról.

— **Szini előadás Nagy-Enyeden két-száz év előtt.** Cserei Mihálynak az erdélyi muzeum könyvtárában megvan 1690—1698-ig nyolcz darab naptára (1696 diki hiányzik), melyeknek üres lapjaira feljegyzéseket tett a vele történt s általa látott eseményekről, időrendben, naplószerűleg. Ezek közt a fenti napról ezeket olvassuk: „2. Mai. Volt az Enyedi Collegiumban igen szép aktus Árpádról és mellette levő hat Scythiai kapitányokról, mikor Scythiából kijöven sok néppel Pannoniai Suachel királt le vágván, minden hadával Magyar országban le telepedtenek, melynek is nézésin jelen voltam. Voltak szép Intermediumok is.“ Ennyi a tudósítás, mely, a mint látható, meghívott nagyobb közönség, sok nemes ur előtt tartott iskolai szini előadásról szól. Cserei tudósítása semmi közelebbi részletre nem terjeszkedik ki.

— **Olaszország és az utazók.** Olaszország nem veszi vonzerejét az idegenekre nézve, s a közlekedés fejlődésével együtt nő az utasok száma, kik az év minden részében özönlének a klasszikus Itália földjére. A külföldi államok konzulai az utóbbi időben kiterjesztik figyelmüket a hazajökbeli látogatók olaszországi forgalmára is. Így az Egyesült Államok olaszországi konzulainak jelentéseiből az tűnik ki, hogy csupán amerikai polgárok évenként 30—40 millió dollárt költenek el Olaszországban. Bizvást kétszer ily összegre lehet tenni angolok s egyéb utazók otthagytott pénzét, úgy hogy Olaszország az idegenektől — csak könnyen számítva is — több mint 500 millió lírát vesz be.

— **Pánik az orosz ezári palotában.** A merénylet réme üldözi az oroszok mindenható czárját, még oda is, a hol félig-meddig mégis csak biztosnak érezhetné magát „hü“ alattvalói elől. Husvét éjjel nagy társaság volt együtt a téli palotában, mikor hirtelen elaludt a villamos láng. A hatás, melyet a hirtelen beállott sötétség a jelenlévőkre okozott, borzasztó volt. Valamennyien attól remegtek, hogy a következő pillanatban az egész palotával együtt légbre repülnek. Szörnyű várakozásban telt el egy-két percz, míg végre fel mertek lélekezni. A czár közvetlenül a láng kialvása előtt érkezett a palotába. Mikor a kényur ijedségéből magához tért, Voronzov gróffal azonnal a padlásra sietett, hogy, mint mondá, megnézzze, nem ütötte-e ki a padlásra tűz, vagy pedig, mint mások mondják: azért, mert még mindig merénylőtől tartott s azt gondolta, hogy a padláson biztosabban elrejtőzhetik. A czár csak nagysokára jött vissza a padlásról. A palotában azalatt petroleumlámpákat gyűjtöttek meg.

Irodalom és művészet.

Színház.

„A hol unatkoznak.“

(Sz. Prielle Kornélia utolsó fellépte.)

A nemzeti színház nagy művésznője, a magyar színművészet fénylő csillaga, Sz. Prielle Kornélia tegnap bucsuzott el tőlünk, Pailleron szellemes vigjátékában: „A hol unatkoznak“. Réville hercegnőt, legjobb szerepeinek egyikét játszotta azzal az utólráhatlan bájjal és szellemmel, melylyel elbűvöli a hallgatókat s melylyel tegnap is percekig tartó tapsokra ragadta a közönséget. Tisztelettel ismét nagy virágcsokorral lepték meg s a meglehetősen jól látogatott ház ismételen adott kifejezést lelkesülésének a nagy művésznő iránt. A többi szereplők közül Nagy Katicza (Susanne) érdemel elismerést, ki ezúttal is fényes tanujelét adta határozott tehetségének. Kissné jó volt mint grófné, Cs. Almásy Julia igen szép angol hölgy volt, a többieknek azonban sehogyan sem sikerült azt a hangot eltalálniok, melyet egy Pailleron-féle vigjáték megkövetel. A Litzemayer nővéreket pedig közkívánatra arra kérjük, ne méltóztassanak olyan nagyon hangosan beszélni, hiszen közönségünknek csak egy igen csekély töredéke hall nagyot.

* **A Pallas új lexikona.** Hirt adtunk már arról, hogy a Pallasnál új, egyetemes ismerettár készül, mely terjedelménél, diszes kiállításánál s a mi legfőbb, munkatársai számánál és tekintélyénél fogva nagy jelentőségű irodalmi eseménynek emelkedik. Mint értesülünk, a lexikon munkálatai annyira előhaladtak már, hogy a nyomást a jövő hónapban megkezdhetik. Érdekes lesz ezúttal megemlíteni, hogy a Pallas mily széles alapot vetett ez irodalmi vállalatnak. Utasította nevezetesen munkatársait, hogy mindegyikük a szakkörükbe vágó anyagot gyűjtsék össze, a kiegészített anyag czimzavait állapítsák meg s kinyomatás végett küldjék be. Mintegy hetven szakkörre felosztva, az egybegyűjtött roppant ismeretanyag nomenklaturája legnagyobb részt készen s szakezimszótárak alakjában kinyomatva van. Nemi fogalmat ad e czimszótárak jelentőségéről nemcsak a lexikon végleges kidolgozására, de önálló becsükre nevezve is az a körülmény, hogy a legtöbb tudományágban most kellett megküzdeni a helyes nomenklatura megállapításával, több ismeretágban pedig megteremtésével. Így például a tengerészet czimszótárát Ferenczi Béla sorhajóhadnagy, egyetértve Simonyi Zsigmonddal most teremtette meg a magyar nyelv és irodalom számára. Azonban más, sokkal kultiváltabb tudománykörökben is égető szükségé vált a helyes czimzavak megállapítása, s lexikális megmagyarázása. Ennek fontosságát látta be báró Eötvös Loránd, midőn ezt írta: „A lexikon ügyéről gondolkozván, mind jobban és jobban meggyőződtem az ügy fontosságáról s lelkesedéssel vállalkozom arra, hogy annak létesülését a matematikai és fizikai társaság munkarejével némileg én is előmozdítsam.“ A vállalat e nagy kulturális jelentőségétől vannak áthatva a többi munkatársak is.

* **Az „Élet“** irodalmi, művészeti, társadalmi és közgazdasági folyóirat, melyet Katona Lajos és Vikár Béla szerkeszt, egyre gyarapodó erővel folytatja pályáját. Havonként kétszer jelenik meg s az olvasmányokon kívül az irodalmi és művészeti mozgalmakról is kellőn tájékoztat. Új számának tartalma: Dr. Koltai Virgiltől Husvét ünnepe. Juliustól A nőkérdéshez Rudnyánszky Gyulától Mit akartok (költemény). Abaujtól Az özvegy veréb (elbeszélés). Ifj. Reményi Edétől Anakreoni dalok. A korátka. Jelentős álom Palágyi Lajostól Sardou Dr. Gopcsa Lászlótól A közoktatásról. Canth Minnától A szegény nép (folytatás). Szabó Endrétől Credo (költemény). Irodalom, művészet és kritika. Közgazdaság. Szemle.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, ápril 22. (A Torontál eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, melyen Bánffy Dezső báró elnökölt, Iszekutz szólalt föl először, éles hangon azzal vádolva a kormányt, hogy Erzsébetvárost pártboszúból zárgondnokság alá helyezte. Majd azzal vádolta a kormányt, hogy a főispánokat akként változtatja, a mint azt a pártérdek kívánja.

Szalavszky Gyula államtitkár nyomban válaszolt a vádakra, s adatokkal bizonyította be, hogy Erzsébetváros tényleg teljesen megrongált anyagi viszonyok között volt. Az államtitkár Endrey és Balogh vádaskodásaira is felelt, konkrét adatokkal czáfolva meg az általuk felhozottakat.

Utána Iszekutz személyes kérdésben szólalt fel, mivel azonban teljesen eltért a tárgytól, s hosszan kezdte fejtegetni, a miket már előbb is mondott, az elnök többszöri felszólítás után megvonta tőle a szót.

Balogh szintén személyes kérdésben szólalt fel, mivel azonban ő is eltért a tárgytól, az elnök tőle is megvonta a szót.

Balogh ekkor a házhoz folyamodott szózási engedélyért, melyet azonban a ház 73 szavazattal 63 ellenében megtagadott.

Ekkor Olay Lajos, függetlenségi állott fel s a jobboldal viharos „rende! rende!“ kiáltásai közt gyálázatnak es botránynak nevezte el ez eljárást, mely szerint a magyar parlamentarizmus történetében páratlanul áll.

Az elnök több ízben rendreutastotta Olayt, majd tőle is megvonta a szót.

Beöthy Ákos erre a tárgyhöz szól s a vihar higgadt tárgyilagos beszéde alatt már-már lecsillapult. Ekkor azonban Visontai Soma kelt fel s a házszabályokhoz szólva, keményen támadta a kormányt és izgatta az ellenzéket, mely lármával fogadta szavait.

Ekkor Tisza Lajos szólalt fel, s a jobboldal dörgő helyeslése között jelentette ki, hogy midőn egy alkalommal engedélyt adott Deák Ferencznek arra, hogy ugyanazon tárgyhöz kétszer szólhasson, az összes hírlapok kijelentették, hogy ezen kiváló engedmény csak Deák Ferencznek volt megadható.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után Molnár József indítványozta a napirendre térést, a mit a ház el is fogadott. Ülés vége d. u. 2 órakor.

Irányi Dániel lemondása.

Budapest, április 22. (A Torontál eredeti távirata.) A függetlenségi és 48-as párt ma jegyzőkönyvileg

köszönetet és bizalmat szavazott elnökének, Irányi Dánielnek. Erről küldött értesítette az agg pártelnököt, a ki meghatva mondott köszönetet, azonban kijelentette, hogy lemondásához továbbra is ragaszkodik. A párt tagjai ennek daczára azt hiszik, hogy Irányi visszavonja lemondását.

Havazás, földrengés.

Budapest, április 22. (A Torontál eredeti távirata.) Nagy-Szebenben több órai sűrű havazás után 3/2 órakor délután két erős fél másodperczig tartó földrengés volt; a szobákban a legnehezebb tárgyak is erős mozgásba jöttek. Havazások voltak: Veszprém, Fejér-, Szepes-, Borsod-, Bars-, Pest-, Vas-, Győr-, Nyitra- és Sopronmegyék egyes járásaiban. Heves- és Csongrádme-gyekben köd.

A megszökött Rothschild-pénztáros.

Budapest, április 22. (A Torontál eredeti távirata.) Majnai Frankfurtból jelentik, hogy az eddigi vizsgálatok eredménye szerint 1.700.000 márkát tesz ki az összeg, a melyet Jäger, a Rothschild-ház megszökött pénztárosa összesen elsikkasztott. Jäger a sikkasztást a könyveknek évek során át elkövetett meghamisításával leplezte s állítólag két özvegy asszony által rábizott pénzeket és letéteket is elsikkasztott.

Rendőrök sztrájkja.

Budapest, április 22. (A Torontál eredeti távirata.) Párisban a közrendőrök sztrájkolni készülnek. Fizetés emelést kérnek s azzal fenyegetőznek, hogy a májusi ünnep napján kitépnek a szolgálatból.

Közgazdaság.

Vegyes közlemények.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi esarnok. 1892. április 21. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli sulyban) 45¹/₂—46 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) 44¹/₂—45 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) —47 krig. Fialat közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 46—47 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 47—47¹/₂ krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 45¹/₂—46 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyb.) 47—47¹/₂ krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) 46—46¹/₂ krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 46—46¹/₂ krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 45¹/₃—46¹/₃ krig. Sertéslétszám 1892. április hó 19-én volt készlet 162214 drb. 1892. apr. hó 20-án felhajtott 2541 drb. — 1892. ápril hó 20-án elszállított 20143 drb. 1892. apr. hó 21-én maradt készletben 144585 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet kissé kellemesebb.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n.

Regény.

A „Torontál” számára írta:
Scossa Dezső.

(4-ik folytatás.)

Megszoritotta a fiatal ember karját.

— Bevallom, én már megkísérlettem, hogy közelébe férközzem. De nem lehet. No hisz természetes, hogy ki kell tartania a gyászidőt... ön ért engem, a férjét eltemette...

A hírlapíró igenlőleg bólintott fejével.

— Egyelőre tehát nincs kilátásunk szalonjában találkozhatni. Hanem van egy dolog, a mit nagyon szeretnék tudni és épen öntől megtudni.

— Tudom vén kópé! — gondolta magában a fiatal hírlapíró, — a ki a báró gondolkodását nagyon jól ismerte s aztán komoly arccal mondá: szolgálatára állok!

Egy ablakmélyedéshez értek. Az ezredes megállt s a fiatal embert a függönyök mögé vonta.

— A szép özvegyet egy fiatal ember kíséri olykor. Egy szőke szakállu, elegans fiatal ember, a kit nem ismerek. Nem tudja ön, hogy ki ez, a ki a szép özvegnél mindnyájunk fölötti előnyben részesül?

— Szőke szakállu? Nincs valami más ismertető jele?

— Hm! monoklit hord.

— Talán Veres Domonkos az ügyvéd, ki a szép özvegy ügyeit viszi.

— Nem, azt ismerem. Sokkal alacsonyabb annál.

— Igazán nem tudom. Legalább e percben még nem, de azért azt hiszem, nem tévedek, ha azt állítom, hogy...

Odahajolt a báróhoz és füleibe sugta:

—... hogy kéro... Valami előkelő epouseur, a ki a gazdag özvegy kezére pályáz.

— Azt hiszi? — kérdé a báró hülledezve.

Szerencsére a fiatal journalistát egy barátja megszabadítá a vén fecsegőtől.

— Bocsanat, társaim várnak — mondá, bucsuzásul kezét nyujtva, s aztán újból halkán odasugta: százat teszek egy ellen, hogy az!

Oszlányi báró még egy darabig állva maradt helyén s aztán szórakozottan távozott.

A hírlapíró átsietett a terméken s barátaihoz ülve szivarra gyujtott, jókedvűen beszélve el az ezredessel folytatott párbeszédét.

— Bizonyosan a fiának szeretné meg szerezni, — jegyezte meg a fiatalok egyike, mialatt a kártyát megkeverte.

— Természetesen, néhány százezer nagyon elkelné, hogy az Oszlányi név el ne oszljon. Hangos kacaj követte a szójátékot.

Az ezredes ezalatt gondolatokba merülten ment végig a csendesülő utcákon a „Vadászkürt” éttermébe, a hol étkezni szokott. A zafolt étteremből a zene kihallatszott s mikor Oszlányi báró az előcsarnokba belépett, a kapus páholyából éppen abban a pillanatban futott fel a lépcsőkön egy fiatal ember.

A félhomály daczára is felismerte, — Irén kísérelője volt. Nem állhatta meg, hogy ne kérdezősködjék utána. A kapus végig csörgette a táblán előtte lógó kulcsokat s aztán megállott:

— 54!

Fölütötte a vendégkönyvet s a báró elé tolva azt, az 54-es számra bökött: „Holló Zoltán földbirtokos Erdély.” — Ez volt oda bejegyezve.

II.

Oszlányi báró fityörészve lépett az étterembe. Szinte elképedtetten, hogy az asztaloknál nem talált ismerősre. Azután hirtelen elmosolyodott s örvendezve nyujtotta kezét a fiatal ember felé, a ki az egyik asztalnál egyedül étkezett.

Dr. Veres Domonkos volt, a legjelesebb fiatal ügyvédek egyike, a ki jogi munká-

lataival nemcsak tetszetős nevet, de kiterjedt praxist is szerzett magának s a kiről tudva volt, hogy özvegy Sziklainé ügyeit is viszi.

A báró helyet foglalt mellette s csakhamar élénk beszélgetésbe merültek, miközben sikerült a szép özvegy viszonyiról tájékozást szereznie. Nagy érdeklődéssel hallgatta az ügyvéd elbeszéléseit, a melyekből az is kitetszett, hogy Irén minden gazdagsága daczára is igen sok kellemetlenséggel küzdeni kénytelen.

Ilyen volt mindjárt mostoha fia, kit atyja megfosztott vagyonától. Az ügyvéd behatóan ismertette a kérdés jogi természetét, e tárgyban követett eljárását és csakhamar távozott, hogy egyes dolgokat még az éj folyamán elkészítsen, minthogy másnap tüzetes jelentést kellett kliensének tennie.

És valóban már kora délelőtt sietett a szép özvegyhez, hóna alatt csomó irományt vive.

A szép özvegy csipkái között babrálva elégtelen nézett végig pongyoláján, a mint a kereveten ülve, ügyvéde előterjesztéseit hallgatta.

— Megbízását pontosan teljesítettem aszszonyom, de sajnálatomra nem sikerült keresztülvinnem azt, a mit leginkább óhajtott. Sziklai Lajos visszautasítá az egyezséget

— Ah! ezt igazán nem hittem volna, — mondá Irén neheztelve. — Most hát mit csináljunk?

— Kegyed nagylelkűen felajánlotta a vagyon felét, a melyre Sziklai Lajos atyja végrendelete szerint nem tarthatott igényt. Mivel azonban ő az ajánlatot visszautasítá, véleményem szerint minden további egyezkedésnek vége.

Irén arcán ideges rángás cikázott át.

— Gondolja, hogy épenséggel nem kell vele törődnöm? — kérdé homlokát összeránczolva. — Hátha utóbb valami igénypert akaszt a nyakunkba vagy atyját, boldogult férjemet, gyenge elméjünek, örültnek fogja nyilvánítani s a végrendelet megsemmisítése iránt tesz lépéseket. Ezt nem tudnám elviselni... oh! igazán kétségbe ejtő állapot ez. Ugy viseli magát, mintha haragudna reám, sőt eljárása csaknem lealacsonyító, pedig én mindig a legjobb indulattal viseltem iránta, csak javát akartam.

És a szép nő szemei könnyekkel teltek meg.

A fiatal ügyvéd hol előkelő kliensére, hol az előtte fekvő iratokra tekintett.

— Nem, attól nem kell tartania. A végrendelet annak rendje-módja szerint kihirdetett, ellenében senki sem élt jogorvoslattal, érvényességéhez tehát nem fér szó. És én voltam olyan óvatos, hogy ajánlatunkat írásban tettem meg, s visszautasító nyilatkozatát is írásban vettem ki.

Nagy bélyeges iratot vett elő és terjesztett szét térdein.

— Tehát úgy hiszi, hogy nem táplál irántam haragot, boszút?

— Miért? Mert kegyed jót akart vele vagy talán mert nem sikerült a közte és atyja között támadt ürt kiegyenlitenie? A sorsban, a mit maga készített magának, meg kell nyugodnia.

Az ügyvéd biztató szavai Irén nyugalmát is visszaadták.

— En is úgy gondolom, — mondá s egészen a kerevet sarkába huzódott, mintha könnyű ruhájában fázna s aztán halkán hozzátette: — Ah! atyjának mégsem kellett volna oly szigorúnak lennie iránta.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—necskekereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskekerek.		3011	3001
		v. v.	sz. v.
		II. III. o.	
Budapest ind.		7.00	7.4
	Temesvár	9.30	11.30
Nagy-Kikinda		3.30	3.8
Karlova		4.34	4.1
Beodra		4.53	4.23
Török-Becse—Aracs		6.03	5.02
Kumán		6.33	5.32
Melencze		7.07	5.42
Ellemér		7.35	6.01
Nagy-Becskekerek		7.50	6.18
	érk.		
Nagy-Becskekerek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Nagy-Becskekerek		6.30	7.10
Ellemér		6.48	7.35
Melencze		7.11	8.08
Kumán		7.27	8.30
Török-Becse—Aracs		7.52	9.14
Beodra		8.27	10.00
Karlova		8.39	10.21
Nagy-Kikinda		9.23	11.12
	érk.		
Temesvár		2.05	4.40
Budapest		8.40	7.30

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskekerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Nagy-Becskekerek		8.15	—
Nagy-Becskekerek-Bégapart		8.22	3.10
Lázárföld		8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház		—	—
*Lajosmajor		—	—
Szárca		9.16	4.16
Szécsány		9.29	4.30
	érk.		
Párdány l. alul.			
Szécsány		9.39	4.74
Bóka		9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz		10.09	5.22
*Baráhháza 6a. sz. órház		10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.26	5.46
Györgyháza		10.36	5.58
Zichyfalva		10.48	6.15
Nagy-Margita		11.03	6.31
*Loudon-Tanya		11.10	6.40
Bethlen-Tanya		11.29	7.02
*Temes-Paulis		11.37	7.12
Versecz-Rét		11.44	7.20
Versecz		11.48	7.24
	érk.		

Versecz—Nagy-Becskekerek.		3112	3102
		sz. v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Versecz		5.12	2.36
Versecz-Rét		5.17	2.42
*Temes-Paulis		5.24	2.49
Bethlen-Tanya		5.34	2.57
*Loudon-Tanya		5.55	3.16
Nagy-Margita		6.04	3.23
Zichyfalva		6.16	3.35
Györgyháza		6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		6.50	4.02
*Baráhháza 6a. sz. órház		7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz		7.18	4.19
Bóka		7.32	4.35
Szécsány		7.46	4.44
	érk.		
Párdány l. alul.			
Szécsány		8.01	4.56
Szárca		8.18	5.10
*Lajosmajor		—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház		—	—
Lázárföld		8.51	5.37
Nagy-Becskekerek-Bégapart		9.22	6.04
Nagy-Becskekerek		—	6.08
	érk.		

Szécsány—Párdány.		3211	3218
		v. v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány		5.10	9.44
Módos		5.67	10.14
*Fény		5.49	10.28
Párdány		6.01	10.36
	érk.		

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány		6.40	3.00
*Fény		7.02	4.02
Módos		7.17	4.17
Szécsány		7.40	4.40
	érk.		

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek alkhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak felbőtenesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Nyilttér.*

Butorszállítás és költözködes.

* Az e rovart alatt közölt nem vállal felelősséget a szerk.

H i r d e t é s e k.

593. sz. főisp. 1892.

(167—2.2)

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye közönsége f. évi április hó 7-én tartott közgyűlésében a **rendes tavaszi közgyűlés** határnapját 1892. évi május hó 16-ára tűzte ki, és elrendelte, hogy ezen alkalommal töltsék be választás utján a megüresedett alispáni, nagyikindai főszolgabírói, II-od aljegyzői, valamint minden időközben esetleg megürülendő és választás alá eső tiszti állás.

Az egyes állásokhoz kötött javadalom a vármegye szabályrendeletében, a megkivánt képesítés pedig az 1883. évi I. tcikkben van szabályozva.

Pályázati kérvények 1892. évi május hó 15-én, déli 12 óráig alantírott főispánnál nyújtandók be.

Nagybecskerek, 1892. április 16.

Rónay, főispán.

188. sz. b. v. 1892.

(164—3.3)

Bérbeadási árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó a módosi kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóságnak folyó évi márczius hó 25-én kelt 1931. és 3171. tlkönyvi 1892. számú végzése következtében ezennel közhirre teszi, hogy a kir. államkincstárnak, Rudna községe ellen folytatott dologi adó-végrehajtása folyamán bírói zárlat alá vett, a rudnai 63. sz. tlkönyvben Rudna község tulajdonául felvett 265 hold községi legelőnek az 1892. évre kizárólagos legeltetése Rudna község házában 1892. évi **április** hó 27-én, d. e. 9 órakor a következő feltételek mellett bérbeadni fog.

1. Kikiáltási ár 1000 forint, melyen alól az első árverés alkalmával a legeltetésre való kiadás nem fog leütni.

2. Árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át, vagyis 100 frtot készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3. A haszonbéri összeg részletben fizetendő, és pedig: első fele az árverés befejezése alkalmával, a másik fele 1892. évi szeptember 1-én. A bánatpénz az utóbbi részletbe fog betudatni.

4. A haszonbéri összeg után járó kereseti adót, valamint az annak alapján kivetendő egyéb adókat bérbevevő sajátjából tartozik viselni.

Kelt Módoson, 1892. ápril 6-án.

Kiss Olivér Sándor,
kir. bir. v. hajtó.

683. sz. tlk. 1892.

(171—1.1)

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Sorgó Dima Katalin, mint Deszpotov Rakila jogutódja, illetve Deszpotov Szredoje engedményese, mokrini lakos végrehajthatónak, Nikolaje-

vits Miléva t. és t. gyámánya által képviselt kk. Maletits Zsiva és Tankaszava végrehajtást szenvedők elleni 120 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében lévő beodrai községi 167. sz. tjkvben A. I. 3—7. sorsz. alatt foglalt 2127., 2128., 2281., 2415. és 2536. hr. sz. féi urbéri telek felének kk. Maletits Zsiva és Tankaszavát illető felerésze a Budákov Száva javára előjegyzett élethossziglani haszonélvezeti jognak fentartása mellett 635 forint kikiáltási árban, — továbbá a beodrai 742. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. a. foglalt 305., 306. hr. és 174. öi. sz. ház és beltelek, — tehát Budákov Pája végrehajtáson kívül álló tulajdonos jutaléka is Budákov Száva javára előjegyzett élethossziglani haszonélvezeti jognak fentartása mellett 174 forint kikiáltási árban 1892. évi június hó 23. napján d. e. 10 órakor Beodra község házában megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígértet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. tcikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. törvényzcikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt e kir. járásbíró-ságnak telekkönyvi irattárában és Beodra község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén a kir. járásbíró-ság mint tlkönyvi hatóságnál 1892. márczius 19-én.

Jakabffy, kir. járásbíró.

Bor-kivonat.

Ezen **jonak** bebizonyult különlegességet egy kitünő, egészséges bor azonnali elkészítéséhez, a mely a valódi természeti bortól nem különböztethető meg, a legjobban ajánlhatom.

2 kilo (100 liter borra elegendő) 5 frt 50 kr.

Használati utasítás ingyen csomagoltatik hozzá.

A legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Szesz-(spiritus-)megtakarítás

elérhető az utólérhetlen **erősítő-szesz**em által pálinkáknál. Ezen szesz kellemes és csipős ízt kölcsönöz az italoknak és esakis én nálam kapható.

1 kilo 3 frt 50 kr. (elegendő 600—1000 literre) használati utasítással. (169—30.1)

Ezen különlegességeken kívül ajánlom valamennyi **szeszemet rum, cognac, likörök** stb. gyártmányához utólérhetlen minőségben. Használati utasítás ingyen mellékeltek. —

Árjegyzék bérmentve.

Pollak Károly Fülöp

szesz-különlegességi-gyár Prágában.

Szolid képviselők kerestetnek.

Árverési hirdetés.

Damaszkin János tulajdonát képező **Istvánvölgyön** (Hajdusitza) Torontál-megyében fekvő körülbelül **56, részben üres, részben lakházakkal ellátott házhelyek**, — továbbá **különbéle butorok és lószerszámok** — és végre körülbelül **12.475 liter bor, részben fehér, részben vörös, 1875., 1876., 1878., 1888., 1889-iki aratás**, — és **3135 liter pálinka** önkéntes nyilvános árverésen készpénz fizetése mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Az árverés **1892. évi május hó 20-án** és esetleg a reá következő napokon, d. e. 8 órakor fog **Istvánvölgyön** a volt kezelői lakban megtartatni.

Bővebb felvilágosítás nyerhető itt Temesváron az alólírottnál, továbbá Damaszkín Arsen, vagy az uradalmi ispán Wisovacz Antal uraknál Istvánvölgyön.

Temesvár, 1892. évi ápril hó 7-én.

Dr. Dimitrievits Szvetozár,
ügyvéd, Temesvár, Belváros, Merczy-utca 101. szám.

(163—3.1)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.